

УСТАВ ИСПОСНИЧКОГ ЖИВОТА СВ. АНТОНИЈА ВЕЛИКОГ

Предајем ова правила, каква је кроз моја уста изрекао Господ а за оне који желе живети под тешким теретом монашког усамљеничког живота.

СПОЉЊИ ТОК И ПОРЕДАК УСАМЉЕНОГ ЖИВОТА

1.) Ко хоће да се спасе (који су се одrekli овога света) да не остаје у дому своме ни у оном граду у коме је грешио. Исто тако да не посећује родитеље своје и рођаке по телу, јер то је штетно по душу и уништавају се плодови монашког живота.

2.) Не повраћај се у град или село у коме си грешио.

3.) Не иди да видиш како твоји сродници живе нити им дозвољавај да долазе теби ради виђења.

4.) Духовни оци тврде да је пустиња најгодније и најприкладније место за размишљање о смрти, а најподесније склониште од светских ствари које угађају телу.

5.) Ко живи усамљено, у ћутању и тишини, тај је спасен од три предмета који наводе човека на грех а то су: чуло вида, чуло слуха и говор, јер се њима срцу и души може нанети рана.

6.) Чувај се да те не обмане помисао, наглашавајући ти да је усамљеност место задовољства и пријатности.

7.) Удаљивши се ларме светске, усами се па ћеш бити странац — туђин — у овоме свету. Седење у ћелији биће ти исто тако као кад би се кренуо на страну у туђ свет.

8.) Кад куда изиђеш постарај се да се што пре вратиш у своју ћелију и предаш молитви.

9.) Кад пођеш куда на рад не задржавај се дуго, већ се што пре враћај у своју самоћу.

10.) Кад посетиш кога брата не задржавај се дуго у његовој ћелији.

ЗАНИМАЊЕ У ЋЕЛИЈИ

11.) Боравећи у својој ћелији придржавај се овога тројаког занимања; ручнога рада, читања псалтира и других св. списа и молитве.

МОЛИТВА

12.) Моли се Богу у одређене часове и не пропуштај их да не би био одговоран за то.

13.) Свагда пре него што пођеш у цркву моли се Богу у својој ћелији.

14.) Пре и после опште молитве с браћом свагда се моли Богу у својој ћелији. Никада се не лењи да то чиниш.

15.) Почешће падај на колена и моли се Богу тако да те зло не постигне.

У манастиру св. Саве у Палестини на сат пре јутрења звоне и тада по ћелијама метанишу до 1600 малих поклона и 150 великих са молитвом Исусовом (Господњом).

16.) Кад се молиш не буди лењ, јер молитва лењивца није ништа друго до празне речи — дангуба.

17.) Када се молиш Богу и сећаш га се, буди према завету монаштва и значају одела твога као птица која лако и високо узлеће.

ЧИТАЊЕ

18.) Буди приљежан у читању св. списа а особито Светог Писма ; оно ће одагнати од тебе све нечисте мисли.

19.) Ако са усрђем будеш читао поменуте списе и вршио заповести Божије, Божије милосрђе биће са тобом.

20.) Размишљај о делима Божјим.

21.) Монах који седи у својој ћелији затворених уста а Бога се не сећа, ли ш на разваљену кућу ван вароши у којој је свагда нечистоћа. (То јест: ћути устима док му ум блуди које куда; рђавим мислима попушта а срцем се заноси.) Све то није ништа друго него духовни шљам, ђубре, гадост,

РУЧНИ РАД

22.) Тело треба савлађивати, потчињавати га себи и замарати га дугим трудом — радом.

23.) Одреди себи ма какав заморни посао у

ћелији, па ће т и срце бити спокојно.

24.) Принуђуј себе на телесни труд, па ће се у тебе уселити страх Божији.

25.) Седећи у ћелији приони за ручни рад а при том име Господње да ти не силази са уста и ума твога. Моли

се Богу у срцу свом и хвали га језиком својим,
говорећи:
“Господе мој, Исусе Христе, помилуј ме, помози
ми, спаси ме или: хвалим те Господе Исусе
Христе.”

ХРАНА.

26.) У једно и исто време обедуј ради
поткрепљења тела свога а не ради насладе.

27.) Буди задовољан са најпростијом и
најјефтинијом храном.

28.) При једењу не буди лаком на јело и пиће да
се у тебе не би повратили пређашњи грехови твоји.

29.) При обеду остани свагда мало гладан. .

30.) У среду и петак не разрешавај се од поста.

31.) На гозбе не жури се, а ако је могуће сасвим
их избегавај.

32. Ако те позову на општу трпезу, једи умерено
и благодари Богу и домаћину.

33) Вина не пиј више од три чаше осим какве
тешке болести. (Монашке чаше у оно време биле су
дрвене, уске а мало дугуљасте а при том умерене
запремине.)

САН.

34.) Спавај мало и одмерено, па ће те анђели
посетити.

35.) Кад си здрав не отпасуј се при легању.

36.) Кад легнеш не турај руке унутра (међу
ноге) да не би не знајући грешио. (Најбоље је руке
прекрсти.)

37.) Код нас је мало монаха, који се баве
ручним радом. Данас је ручни рад замењен

економским пословима, но при свем том сваки у сваком послу може и треба да је Богу моли по упутству св. Антонија

ОДЕЛО.

37.) Не облачи хаљину којом би се ти могао поносити и хвалити.

38.) Свему кретању твоме нека је главна одлика скромност.

39.) Више од онога што ти је потребно не теци.

40.) Сиромаштво монаха је умереност у свему или такво стање у коме си са малим задовољан.

41.) Више воли укоревање и грдњу него поштовање и част ; умор тела него одмор и недостатак погребних ствари него излишних.

ЦРКВЕНО БОГОСЛУЖЕЊЕ.

42.) Чим удари звоно (клепало) одмах устај и иди у цркву.

43.) Не остављај Богослужења, да ти се не догоди што неповољно и да не саблзниш кога.

44.) У цркви никако не говори.

45.) Кад си у цркви не мисли о светским стварима ни о томе, како ћеш уредити своје земаљске послове.

УЗАЈАМНО ПОНАШАЊЕ.

46.) Никакав посао не почињи, ма какав он био, док се не посаветујеш са старешином манастира.

47.) Пред старешином, у опште пред већима од себе не говори много.

48.) Савршенство подвига твога састоји се у послушности, и благо човеку, који од младости своје носи бреме Господње: служи Му и покорава се,

49.) С покорношћу и плачем моли оца твога да те научи ономе што још не знаш, па се нећеш постидети.

50.) Свагда се сећај онога, који те запаја добрим знањем — учењем и постарај се да од њега сазнаш

животворне заповести, па ћеш благоуспешно проводити живот свој по вољи Господа, као што вели св. апостол Павле: „У овоме се поучавај, у овоме стој, да се напредак твој покаже у свему". (1. Тимот. 4,-15.)

51.) Ако си искрено сагнуо главу под бреме послушности, онда пажљиво слушај што се теби говори а потом свесно извршуј, оно што ти је заповеђено.

52.) Немој од самог духовног оца крити грех кога си учинио.

53.) Свакодневно учи се добрим врлинама од твојих старијих.

54.) Своје духовне очеве воли више него родитеље.

55.) С тога што се они старају за тебе ради Бога.

56.) Тако живи како би достигао до славе сабора светих и тиме обрадовао оце који су те духовно родили и васпитавали.

57.) Брини о томе да на сваки начин благослов стараца манастирских буде на теби.

58.) Не исповедај свима помисли своје, но само онима који могу лечити душу твоју.

59.) Свакоме не откривај мисли своје да не би саблазнио брата свога.

60.) Према свакоме буди пријатељски расположен, али нека ти сваки не буде саветник.

61.) Владај се тако како би те сви људи благосиљали.

62.) Ако те ко замоли да му што помогнеш у раду, ради с њим колико више можеш.

63.) Оне, са којима се дружиш најпре опробај испитај какви су и свима се не поверавај, јер је свет пун лукавства. Изабери себи једнога брата па се с њим дружи као са братом. А најбоље ће бити, ако се прилепиш уз Бога као син уз оца, јер су сви људи подложни греху и лако падају у лукавство.

64.) Ако си престао служити греху, онда имаш права говорити у име Господа, упућујући добру и спасењу, оне ради којих се хули име Божије. А како су они мртви и удаљени од живог Бога постарај се, да се најпре оставе неваљалих дела, да задобију

вечну славу.

65.) Изобличуј и поправљај нештедимице своју духовну децу, јер ћеш у противном одговарати за њих на страшном суду Божијем.

66.) Карај не штедећи али само са страхом Божијим.

67.) Ако који брат дође теби и открије ти своје мисли пази и никоме их не причај, но се моли за себе и за њега, да Господ обојицу спасе.

68.) Ономе и не говори поуке ко их не прима.

69.) Не постављај другоме правило пре него што га ти сам на делу испуниш.

70.) Крајње је неучтиво, препоручивати другоме нешто чега се сам не држиш и не извршујеш, јер се туђим делима не можемо користити,

71.) Устајући јутром сваког дана побрини се за болне којих има међу вама.

72.) Нађи се болесницима на услузи, било да им воде донесеш, почистиш и проветриш собу. принесеш хране или што друго.

73.) Све што ти је излишно подај болеснима.

74.) Ако те старешина одреди да послужиш болесницима, послужи их од свега срца, па ћеш тако добити двојаку награду од Бога: за послушност и за твоју братску љубав.

75.) Ако ти дође у посету какав брат у Христу, ма и у невреме. прими га радосно и Богу благодари да се на тебе не нађе увређен.

76.) Ако ти ма који брат дође у посету, смири се у свему пред њим, буди расположен у свему према њему ради Господа и чувај се мисли, као да си ти ма у чему бољи од њега.

77.) Изглед твог лица треба да је снужен — погружен, сем кад би дошла к теби браћа — путници.

78.) Буди учтив у свима поступцима твојим.

79.) У свему понашању твојме међу другима држи се као сиромашан: не поноси се кад с ким разговараш ни када певаш хвалу Богу. Када се нађеш у друштву, речи твоје нека су просте — а не пуне фраза — натегнуте као да хоћеш да се покажеш паметнији од осталих.

80.) Свим силама удаљавај се од људи који оскудевају у разуму и у савету.

81.) Ако волиш миран и спокојан живот, онда не

улази у круг људи који се брину само о сујетним ништавним стварима. Ако се случајно нађеш у друштву таквих, држи себе тако као да те и нема међу њима. Буди обазрив, хладнокрван и не мешај се у њихове послове и бриге.

РАЗГОВОР У ОПШТЕ

82.) Кад си у својој ћелији ћути, осим кад вршиш правило молитве типиком-уставом одређено.

83.) Уздржавај језик свој од оговарања, карања, клеветања, грдње, псовке, осуђивања и свих злих и празних речи и шала.

84.) Не говори много да се у противном не би удаљио Дух Божији од тебе.

85.) Велико дело је бити ћутљив, угледајући се тиме на самога Господа, који је ћутао пред Иродом без обзира на његово звање.

86.) Када се састанеш са друговима и пријатељима, односно лицима која су твојих погледа на православну веру, ти више слушај и пази шта буду говорили а буди готов да испуниш шта се од тебе буде захтевало што је у сагласности са законом Божијим, То ће бити за тебе много боље, него да се и сам уплићеш у разговор.

87.) Кад посетиш кога, имај страха Божијега у срцу своме и чувај уста своја да би се спокојан вратио ћелији (кући) својој.

88.) Паметан и мудар човек добро зна како ће собом владати, те према томе не хита у говору, но добро одмери када треба говорити а када слушати. На не зауздава језика свога.

89.) Кад си међу браћом не говори сувише, а кад их будеш што питао, чини то скромно и у кратко.

90.) Речи твоје нека су љупке, благе и поучне. Знај: говором се човек слави или срами, подиже или понижава.

91.) Не говори раздражљиво него да буду речи твоје обучене у мудрост и у разум као и кретање

твоје. Нека су ти углед мудри оцеви наши, чије речи
беху пуне мудрости и разума исто

што и кретање њихово.

92.) Језик твој нека је потчињен разуму, јер речи противне разуму исто су што и бодљикави шиљци и игле.

93.) Клони се лажи, иначе ће одагнати она од тебе страх Божији.

94.) Уста твоја нека говоре само истину.

95.) Презири празне и пусте разговоре о свему што је светско.

96.) Уздржавај се што више можеш од шале и смешних забавних речи.

97.) Не вичи и не говори сувише јако и брзо, јер је писано: „Ко много говори може погрешити. (Књига проповедника 10,14).

98.) Не буди упоран и не наваљуј да се твоје речи непроменљиво приме, да не би у противном тобом овладало нерасположење према дотичном лицу.

99.) Не куни се и не заклињи се ни у истинитој а камо ли у сумњивој ствари или послу.

У ОТСУСТВУ

100.) Ако мораш ићи у варош не иди сам.

101.) Кад идеш негде читај псалме и молитве које знаш на памет и размишљај.

102.) Идући путем не окрећи се десно и лево, а у месту где путујеш не братими се ни с ким.

103. У гомилу светских људи не иди, не мешај се, али се и фарисеја чувај, који су све чинили само да се истакну.

104. Од жене буди даље и она од тебе. Не

дозволи јој да у твоју собу уђе, јер за њом иде
бура мисли

105.) У манастирским гостионицама не седи дуго.

РАД

106.) Нек ти је главна сврха живота рад и трудољубље. Труди се да обогатиш себе добрим делима.

107.) Чувај се да не охладниш у љубави према Богу. Воли Господа Бога до краја живота твога и бићеш помилован.

108.) Јеси ли већ прегао да чиниш добра дела, не малакши нити се лењи, да не би у противном згрешио.

109) Душа, која се већ одала усамљеном животу, па се предаје млитавости и лењости бива сметлиште и буњиште свију страсти и нечистоте, као каква развалина ван вароши у коју се баца свакојака врста ђубрета.

110.) Ако си се доиста предао Богу, онда извршуј све Његове заповести и све што ти се наређује врши марљиво, да ништа не изостане. Јер ако будеш пропуштао ово или оно изостављао, неће ти се опростити пређашњи греси твоји. Ако се тврдо решиш да све извршујеш буди уверен да су сви пређашњи греси твоји већ опроштени.

111.) Непрестано мисли о заповестима Господњим и старај се да их извршујеш.

112.) Ако си почео неки посао па видиш да није по вољи Богу одмах га напусти.

113) Непрестано и искрено кај се за почињене погрешке своје.

114.) Угледај се на оне који су бољи од тезе, који љубе Бога од свега срца свог и чине добра дела. го их питај и од њих савета тражи. Од светских људи, који светски мисле И говоре

само о земаљским стварима, уклањај се.

О СМРТИ И СУДУ

115.) Сећај се свагда смртнога часа, изласка душе из тела, сећај се вечнога суда, па не ћеш никада грешити.

116.) Говори самом себи: „Може бити да не ћу преживети данашњи дан”, па ће те то уздржати од грешења.

117.) Пази на себе, да не би био одбачен на ономе свету. Тешко небрижљивим, јер им се крај приближава и нема им ко помоћи.

118) Пре свега непрестано се моли Богу и благодари Му за све што се с тобом догађа.

119.) Моли се са сузама, да би се Бог сажалио на те и свукао „старога човека” са тебе.

120. Јеси ли рад да угодиш Богу, предај се Господу Исусу Христу и Он ће те избавити и заштитити.

Заволи труд, сиромаштво, путовање у света места и ћутање. Овако ћеш добити скромност, а она донеће ти опроштај грехова. Смерност — смирење

— састоји се у овоме ; кад ко сматра себе за великога грешника ; кад мисли да ничега доброга код себе нема ; да није ни за шта; кад ћути ; кад није упоран ни пред ким нити упорно брани своје мишљење; кад се не поводи за својом вољом (није самовољан); кад гледа преда се и пред очима има смрт; кад се чува од пустих разговора ; кад старијем не одговара ; кад трпљиво увреде сноси и принуђује себе на трпељиво сношење свију непријатности у животу.

122.) Одбацимо од себе све што разнежује и задовољава трошно тело наше. Земаљски живот не прецењујмо. Да би могли живети у Богу презримо тело да душу спасемо.

123.) Заволи рад, он ће те заједно са постом, молитвом и бдењем избавити од сваке скривости. Јер телесни труд доноси чистоту срца.

124.) Заволи милосрђе; буди јак у вери; не пуштај у срце своје зле замисли, злобу и освету, већ га нагони да зло враћа добрим.

125.) Нека је страх Божји вазда пред нашим очима као и сећање смрти и презирање свега онога, што је за душу убитачно.

126) Буди бодар, трезвен и чувај се лењости и нерада.

127.) Све светско удаљуј од себе, у противном оно ће тебе удаљити од Бога.

О ТРПЉЕЊУ

128.) Ма шта предузимао да радиш ради с трпљењем па ће ти Бог помоћи у свему, ма шта се десило с тобом.

129.) Пази, не подај се тузи не буди малодушан.

130.) Буди расположен у свему ма шта чинио по вољи Божијој.

131.) Не јадикуј и не тугуј због рђавих мисли. које те нападају, јер те Господ неће заборавити, нарочито ако будеш те помисли, које те узнемирују, мушки одбијао. То ће ти уједно послужити у духовном напредовању твоме, у чему ће ти и благодат Божија помоћи.

132.) Храброст и јунаштво јесте непоколебљивост у истини и одбијање напада непријатељских. Ако им ти не устукнеш, они ће устукнути и не ће ти више досађивати.

133.) И дању и ноћу сећај се грехова својих и оплакуј их.

134.) Нека ти је лице вазда тужна изгледа, да

би се у тебе уселио страх Божји.

135.) Не сматрај себе да што вредиш.

136.) Заволи смерност, она ће ти све грехе покрити.

137.) Буди понизан кроз све дане живота твога.

138) Онога, који је слабији од тебе у добрим делима, сматрај за себи равна, а онога који је теби раван сматрај за много већега од себе.

139.) Не завиди ономе, који у добру напреднији од тебе. Прекрасно би било, кад би ти све људе сматрао за веће и боље од себе. Тада би сам Бог био с тобом.

140.) Не дружи се с гордељивцем, већ са кротким и благим.

141.) Буди у свему скроман: у покрету тела, у говору, у оделу, у седењу, у устајању, у соби својој, у свему, пред сваким и свачим.

14.) Ако те почну хвалити за твоја добра де ла, не радуј се томе и не наслађуј. Скривај своја добра дела што више можеш. Не допуштај коме да их износи и у опште потруди се да те људи не хвале.

143.) Ако би те ко невина укорео за какав грех кога ти ниси учинио, не љути се, већ се смири, а Бог ће те за то наградити.

144.) Навикни језик твој да говори: опрости ми, па ће се у теби уселити кротост и смерност,

145.) Ако би те ко чак и увредио говори му: опрости ми брате, јер оваква смерност разрушава све замке ђавоље.

146.) Воли рад. Свима и свакоме буди покоран. Уста нек су ти стрпљива, па ћеш постати кротак. Кротост и смерност привући ће на те опроштај свих твојих грехова.

БОРБА СА ГРЕХОМ, МИСЛИМА И ПОЖУДАМА

147. Далеко гони од себе рђаве мисли предавајући се Богу а Он ће те покрити десницом својом.

148.) Не поверавај се свакој мисли својој. Ц

149.) Не обнављај у уму своме пређашње грехе своје да се не би повратили у тебе. Буди уверен да су ти они опроштени у то време када си се предао Богу и покајању.

150.) Престани чак и да мислиш а још мање да говориш о задовољству, о насладама, уживању и раскоши којима си се некада предавао. Чак и не

говори: ја сам то и то чинио, јер ти таке мисли и речи могу створити препреке у духовном животу твоме.

151.) Ако си, док си у свету живео био пре дан каквој страсти то сваку помисао о њој одбаци, не сећај је се и не помињи је, да се она не би опет појавила и пакост ти учинила.

152.) Св. Јован Богослов скупља све пожуде људске у ово троје. „Телесна жеља, жеља очију и понос живота”. ТЕЛЕСНА ЖЕЉА састоји се у томе: кад ко жели да напуни трбух свој разним јелима и у опште је прождрљив а последица овога свега је блудна страст. ЖЕЉА ОЧИЈУ је предмет материјалних блага, а ако ко њих стекне онда се јавља поноситост или се у срце увлаче нечисте представе. ПОНОС ЖИВОТА је љубав ка светској блиставој слави, којој се услед ма каквих одлика својих радо предајемо и у њој уживамо.

153.) Чувај се гњева и телесних пожуда као и осталих грешних жеља и мисли.

154.) Ако те нападне гњев одмах га гони даље од себе, па ћеш се радовати кроз цео живот свој.

155.) Буди паметан па уста оних који рђаво о теби говоре затварај ћутањем.

156.) Не гневи се и не буди злопамтило на онога који те је разљутио, јер може бити да си сам у томе крив.

157) Не ропњи и никога не вређај.

158.) Не враћај зло за зло ни увреду за увреду, јер тиме те Господ укроћава, видећи, да се ти сам не можеш да смириш.

159.) Благо ономе, који је кадар да отрпи удар не само по једноме, него и по другоме образу, по

речи Господњој. Господ Исус Христос таквога никада неће напустити. Радуј се, због тога, кад на тебе наилазе невоље, туга, беда, узнемиреност, јер после њих долазе неописане насладе у небеском царству.

160.) Не плаши се људског презирања и клеветања. Сваки ко побожно хоће да живи биће гоњен, клеветан и презиран.

О ОСУЂИВАЊУ

161.) Ако си видео да је ма какав брат сагрешио не презри га, не гнушај га се и не осуђуј, у противном сам ћеш пасти у руке непријатеља твојих, јер благодат Божија напушта онога који друге осуђује и презире.

162.) Не прислушкуј када се о другоме рђаво говори.

163. Никога не осуђуј јер ћеш у противном тешко сагрешити и духовно са свим ћеш се срушити.

164.) Никога од смртних не осуђуј, па се Бог неће гнушати твојих молитава.

165.) Никоме и низашта не износи на очи ма какве недостатке његове и не укоравај га због слабости његових.

БОРБА СА ХВАЛИСАЊЕМ И ВИСОКОУМЉЕМ

166.) Када дајеш милостињу не причај о томе, не хвали се и не разглашуј.

167.) Ако си се предао духовном животу (постом и молитвом) не поноси се тиме, нити коме причај.

168.) О добром делу, које си намеран учинити, никоме у напред не говори, но изврши га најпре.

169.) Када како добро дело учиниш не поноси се тиме и не говори ни самом себи: ја сам то и то учинио. Јер ако овако будеш чинио изгледаћеш и самом себи малоуман и смешан и покушаваш да сам себи даш хвалу за твоје добро дело а не чекаш да ти хвала дође од Бога.

170.) Не буди славољубив и у срцу свом не задржавај самохвалисање, говорећи: ја сам то и то учинио, у томе и у томе бољи сам од других. Такве мисли дишу охолошћу, поноситошћу, гордошћу, а ко је овима испуњен, тај је постао обиталиште сатане — нечистих духова.

ПРОТИВ ЛИЦЕМЕРСТВА

171.) Не остављај вољу Божју ради испуњења воље људске и не нарушавај Божје заповести из уважаења према пријатељству људском.

172.) Не буди лицемеран, дволичан, подао, лукав а још мање лажљивац.

173.) Старај се да будеш праведан не само пред људима но и сам у себи буди мудар, кротак, трпљив, ревностан, човекољубив и добродушан.

ПРОТИВ ГОРДОСТИ.

174.) Ма каквих и коликих добрих дела имао не горди се, не хвали се и не поноси се.

175.) Презри гордост. Сматрај да су сви људи бољи од тебе.

176.) Нема већег безбожништва и неваљалства, него чинити зло другоме, уцвелити га и уздизати се над другим.

177.) Не сматрај себе за мудра, иначе ће твоја душа постати гордељива и пасти у руке непријатеља твојих. Не сматрај себе за великога znalца и мудра и не говори: ја све то знам, што ми ти причаш ; мене не треба нико да учи, знам како ћу све сам да урадим, јер ако овако говориш пропашће сав труд твој.

Закључак

„Ко се не буде држао свега овога што је прописано прогњевиће Бога. Ја, Антоније, сушту ти истину говорим, према томе саслушај ове

моје речи, стави их у срце и знај, да те с тим заповестима предајем творцу. Ако сачуваш ове заповести и по њима се будеш управљао, веруј ми, да ћеш ликовати са анђелима а ђавола победићеш тешком тугом. Извршуј ове заповести, па ће Бог бити с тобом а анђели ће те пратити кроз цео живот твој. Душа ће ти се испунити мирисом светих и светлошћу праведних засијаће лице твоје, па ћеш постати светилиште Бога као и свих светих и срешћеш,

најзад, Господа пун весеља и радости и чућеш онај глас: „ Слуго добри и верни." (Матеј 25-21.)

Не одступај ни од једног од ових упутства и Господ Исус упокојиће те и довршити дело коме си ти приступио.

Сваке ноћи натапај сузама постељу своју и смиравај се пред Христом Господом, да изглади грехе твоје и да ти да помоћ за вршење добрих дела и дарује ти у наслеђе царство своје вечно. Њему нека је хвала, част и слава и поклоњење са свеблагим Оцем и Светим Духом кроз све векове. Амин.